

[Hauch.]

dette Punkt, maa være villig til og have Styrke til at give endnu mere efter, saa at vi kunde faa en Lov ud af det Lovforslag, der her foreligger til Behandling. Men det faar vi jo Lejlighed til at se, naar vi taar den rolige og stiltfærdige Overvejelse, som vi altid har i Udvalgene her i det høje Landsting.

Lange: Den højtærede Finansminister erklærede, at han ikke kunde se, at den Lov, der blev gennemført i 1927, havde noget med Kapitalopsparing at gøre, og Ministeren erklærede, at det var ikke paa den Maade, man sparede den ogsaa efter hans Mening for Samfundet nødvendige Kapital op. Men naar man som den højtærede Finansminister her har forelagt et Lovforslag, der gaar ud paa, at Folk med en Formue, som giver ringe eller intet Udbytte, alligevel skal beskattes, og i mange Tilfælde beskattes stærkt, saa kan dette ikke virke paa nogen anden Maade end som Kapitalopspisning. Den Mand, der har en Kapital, som ingen Indtægt giver, men som skal betale betydelig Skat, han har ingen anden Udvej end at spise af Kapitalen; derfor maa dette ganske klart virke imod Kapitalopsparing, saa sikkert som, at Kapitalopspisning er det modsatte af Kapitalopsparing, og det maa naturligt ogsaa medføre Ulemper for den Del af Befolkningen, der skal laane Kapital. Jeg er ganske enig med den ærede sidste Taler om, at dette Forslags Gennemførelse ogsaa maa virke som en Hindring for den Nedsættelse af Renten, som den højtærede Finansminister interesserer sig saa stærkt for. Det er ikke nok, at man taler for Rentenedsættelse, naar ens Handlinger dog fører til det modsatte Resultat.

Den højtærede Minister udtalte, at det, der var Forslaget Hensigt, nemlig at yde Støtte til Kommunerne, det var i langt større Grad af Interesse for det arbejdende Folk end den Lov, vi gennemførte i 1927. Ikke efter min Mening; efter min Mening er det en bedre Fremgangsmaade at søge at holde Landets Erhvervsvirksomheder i Gang end at fremsætte Skatteforslag, der maa føre i den modsatte Retning, selv om man som den højtærede Finansminister kan henvise til, at man paa denne Maade faar Penge disponible, der kan anvendes til Igangsættelse af Arbejder. Det er efter min Mening en bagvendt Ordning at lade Landets Erhvervsvirksomheder gaa i Staa, selv om man kan beslaglægge nogle Midler til at sætte Ar-

bejder i Gang for, Arbejder, som man kun maa sætte i Gang, fordi der skabes den store Arbejdsløshed, og som maaske slet ikke var nødvendige eller i hvert Fald kunde udsættes. Jeg tror derfor ikke, at den Anvisning, den højtærede Finansminister her giver paa, at man faar Penge disponible for Kommunerne, kan bidrage til Ønskeligheden af at faa det foreliggende Lovforslag gennemført.

Jeg skal saa kun gøre en Bemærkning i Anledning af den Henstilling, den højtærede Finansminister rettede til mig om en Henvendelse til Lederne af dem af vore Industrivirksomheder — maaske ogsaa det var andre Virksomheder i vort Land —, som har ladet deres Selskaber deklarere for store Udbytter i Stedet for at henlægge Beløbene til at modstaa de vanskelige Tider, vi kommer ind i. Jeg ved ikke, hvad det er for Virksomheder, Ministeren hentyder til. At der kan være nogle enkelte Aktieselskaber, som i Aar har deklareret maaske ogsaa efter min Mening større Udbytte, end Forholdene gjorde det rimeligt, det er muligt, men jeg kan ikke se, at de Udtalelser, Ministeren fremsætter her — og hvoraf i hvert Fald jeg fik det Indtryk, at de maatte gælde Aktieselskaberne i al Almindelighed —, var rimelige. Men maaske den højtærede Minister vil nævne, hvad det er for Virksomheder, han hentyder til. Naar den højtærede Minister retter en saadan Henstilling til mig, maa han imidlertid ikke glemme, at disse Aktieselskaber med Rette kan gøre gældende, at der nu er gennemført en Aktieselskabslov, der opstiller visse skematiske Krav for Henlæggelser, Krav, som jeg ved Behandlingen af Aktieselskabsloven i de foregaaende Aar har vendt mig stærkt imod. Jeg har sagt, at naar man opstiller saadanne skematiske Regler, der umuligt kan komme til at passe paa alle Arter af Virksomheder, saa vil man rimeligvis opnaa det modsatte af, hvad man tilsigter, idet Aktieselskabernes Ledere med Rette vil kunne sige: Vi har foretaget den Konsolidering, de Henlæggelser, som Lovgivningsmagten har krævet, saa maa vi have fri Raadighed over det øvrige. Jeg synes, at man ved at gennemføre disse Bestemmelser har svækket sig overfor de Udbyttedeklarationer, som man maaske mener er for store.

Men hvis jeg alligevel skulde rette den Henstilling, som den højtærede Finansminister krævede af mig, hvad skal jeg saa byde Aktieselskaberne til Gengæld? Saa vil jeg kunne sige, at hvis de foretager disse yderligere Henlæggelser, Henlæggelser ud-